Ostoja

Węzły i symbole makramy

Świąteczny przewodnik krok po kroku

Od pierwszej pętli do czytelnego schematu

Jak korzystać z przewodnika

Najpierw przeczytaj opis, potem prześledź drogę sznurka na rysunku. Strzałka pokazuje ruch końca roboczego, nie kierunek czytania całej strony.

Ćwicz na sznurku bawełnianym 3 mm. Użyj dwóch kolorów, aby odróżnić sznurki robocze od rdzenia.

Ozdoby są dekoracją. Nie używaj ich jako zawiesi do ciężarów ani zabawek dla małych dzieci.

Przygotuj stanowisko

Potrzebujesz:

sznurka, miarki, ostrych nożyczek, drążka i stabilnego mocowania.

Przytnij końce prostopadle. Przed cięciem zaznacz długości taśmą. Rozłóż sznurki w kolejności użycia.

Drążek zamocuj tak, aby nie przesuwał się podczas dociągania. Pracuj na wysokości, która pozwala swobodnie opuścić ramiona.

Zrób kilka węzłów próbnych, zanim potniesz cały zapas sznurka.

Sznurek roboczy i rdzeń

Sznurki robocze oplatają pozostałe. Rdzeń, nazywany też sznurkiem wypełniającym, biegnie wewnątrz węzła.

W węźle płaskim użyjesz czterech końców: dwa środkowe tworzą rdzeń, dwa zewnętrzne pracują.

Przy przewiązywaniu nie skracaj rdzenia przez przypadkowe podciąganie. Dociągaj oba końce robocze równomiernie.

Mocowanie na drążku

Złóż sznurek na pół. Przełóż zgięcie nad drążkiem i opuść pętlę za nim.

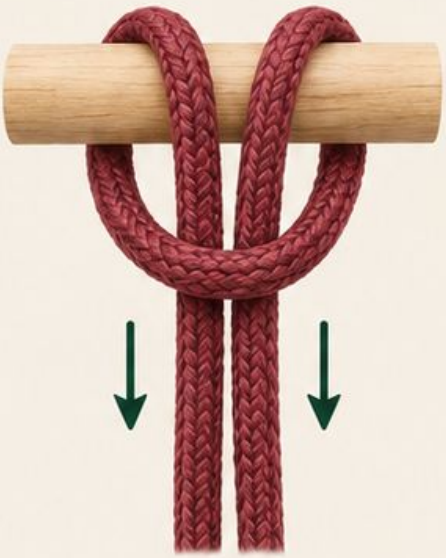

Przeprowadź oba wolne końce przez pętlę. Pociągnij je w dół i wyrównaj długości.

To węzeł mocujący, często nazywany główką skowronka. Jeden złożony sznurek daje dwa końce robocze.

Sprawdź: mocowanie obejmuje drążek, a oba końce swobodnie zwisają.

Mocowanie odwrócone

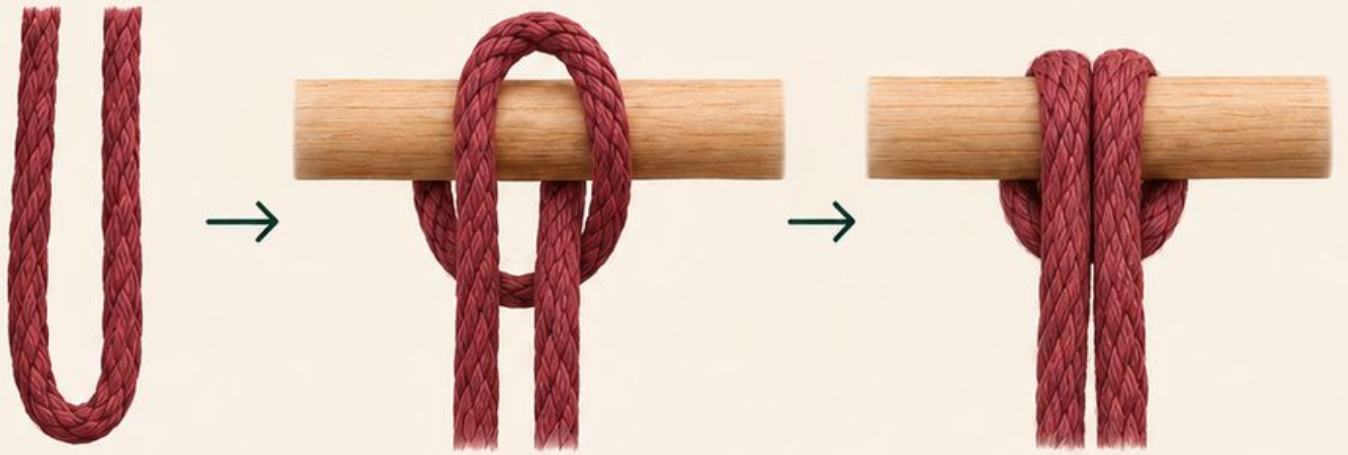

Złóż sznurek na pół. Tym razem przełóż pętlę pod drążkiem i wyprowadź ją do przodu.

Przeprowadź oba końce przez pętlę i dociągnij. Poprzeczna część mocowania znajdzie się po przeciwnej stronie niż poprzednio.

Mocowanie odwrócone

Mocowanie zwykłe (widok z przodu)

Wybierz jeden kierunek i zachowaj go we wszystkich mocowaniach w danym rzędzie. Porównuj gotowe węzły od tej samej strony.

Ostoja

Półwęzeł z lewej strony

1

Ponumeruj końce od lewej: 1, 2, 3, 4. Końce 2 i 3 tworzą rdzeń.

2

Przełóż 1 przed rdzeniem i pod 4. Po lewej zostaw otwartą pętlę.

3

Przełóż 4 za rdzeniem i wyprowadź przez lewą pętlę ku przodowi.

4

Pociągnij 1 i 4 równomiernie. To połowa węzła płaskiego.

Węzeł płaski

Po półwęźle z lewej zrób półwęzeł z prawej.

1. Przełóż prawy koniec przed rdzeniem i pod lewy. Lewy poprowadź za rdzeniem i przez prawą pętlę.

2. Dociągnij oba końce na tej samej wysokości. Dwa przeciwne półwęzły tworzą jeden węzeł płaski.

Spotkasz też nazwę: węzeł tkacki. Sam pojedynczy półwęzeł nie jest pełnym węzłem płaskim.

Łańcuszek płaski

- Zawiąż sześć pełnych węzłów płaskich na tym samym rdzeniu.
- W każdym węźle zmieniaj stronę po pierwszym półwęźle: lewa, prawa. Dopiero potem zacznij następny pełny węzeł.
- Zachowaj podobną siłę dociągania. Pasek powinien pozostać prosty.

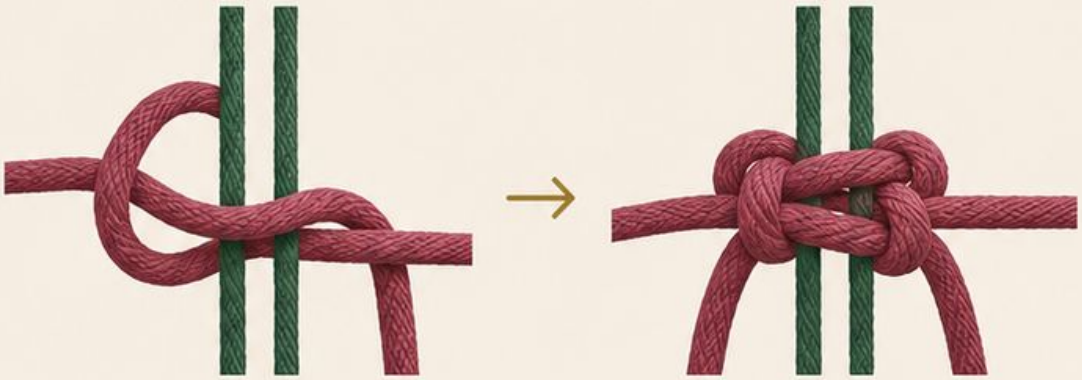

- Jeśli pasek skręca się w spiralę, prawdopodobnie powtarzasz półwęzeł z tej samej strony.

Spirala z półwęzłów

Powtarzaj wyłącznie półwęzeł rozpoczynany z lewej strony. Sznurki robocze będą oplatać rdzeń w spiralę.

Po kilku powtórzeniach pozwól pracy naturalnie się obrócić. Nie prostuj skrętu siłą.

Spiralę w drugą stronę uzyskasz, rozpoczynając każdy półwęzeł z prawej.

W schemacie rozróżniaj liczbę półwęzłów od liczby pełnych węzłów płaskich.

Węzły płaskie naprzemienne

Zamocuj cztery złożone sznurki: otrzymasz osiem końców.

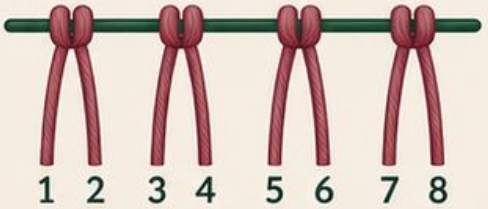

Rząd 1: zawiąż węzeł płaski na końcach 1–4 i drugi na końcach 5–8.

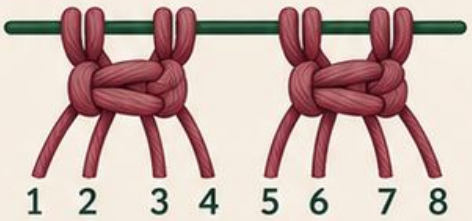

Rząd 2: odłóż końce 1, 2, 7 i 8. Zawiąż jeden węzeł na środkowych końcach 3–6.

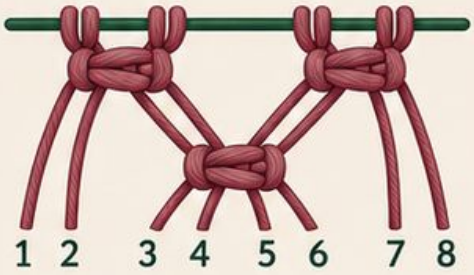

Rząd 3: ponownie pracuj w grupach 1–4 oraz 5–8. Zachowaj jednakowe odstępy między rzędami.

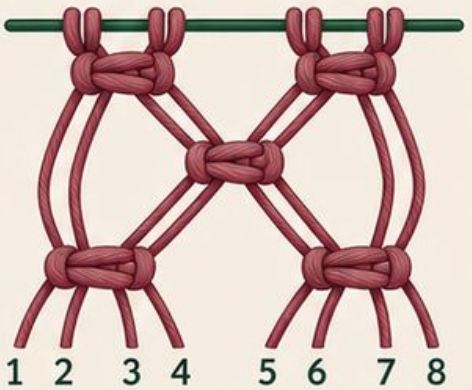

Węzeł żebrowy: pierwszy oplot

Sznurek prowadzący wyznacza kierunek żebra. Trzymaj go napiętego przed sznurkami roboczymi.

Pierwszy sznurek roboczy przełóż nad prowadzącym, następnie pod nim i przez powstałą pętlę.

Dociągnij oplot do prowadzącego, nie zmieniając jego nachylenia.

Na tym etapie masz jeden oplot. Pełny węzeł żebrowy wymaga drugiego oplotu tym samym sznurkiem.

Węzeł żebrowy: drugi oplot

Tym samym sznurkiem roboczym wykonaj drugi identyczny oplot wokół tego samego prowadzącego.

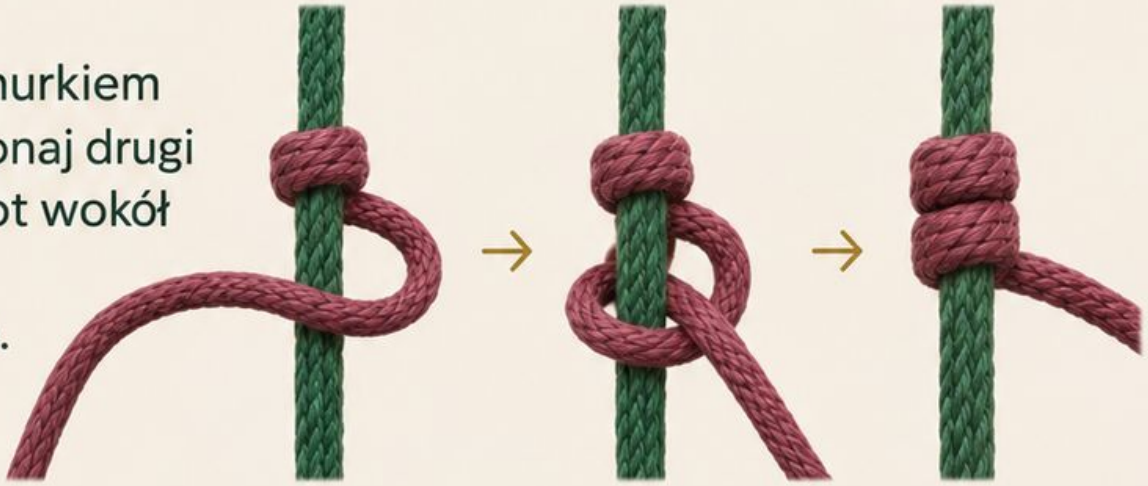

Dosuń oba oploty do siebie. Dopiero wtedy przejdź do następnego sznurka roboczego.

Dwa oploty tworzą jeden węzeł żebrowy, nazywany też węzłem festonowym.

Sprawdź: prowadzący zachowuje prostą linię, a oba oploty leżą obok siebie.

Żebro poziome i ukośne

Dla żebra poziomego trzymaj sznurek prowadzący równolegle do drążka.

Dla żebra ukośnego ustaw prowadzący pod wybranym kątem. Kolejne sznurki oplataj po dwa razy.

Kierunek żebra zależy od prowadzącego, nie od siły ciągnięcia w dół.

Zatrzymaj się po każdym węźle i sprawdź linię. Nierówności popraw od razu, zanim przejdziesz dalej.

Romb z żeber

Podziel końce na lewą i prawą połowę. Dwa środkowe końce będą prowadzącymi.

Poprowadź je od środka ukośnie na zewnątrz. Na każdym wykonuj węzły żebrowe kolejnymi końcami swojej połowy.

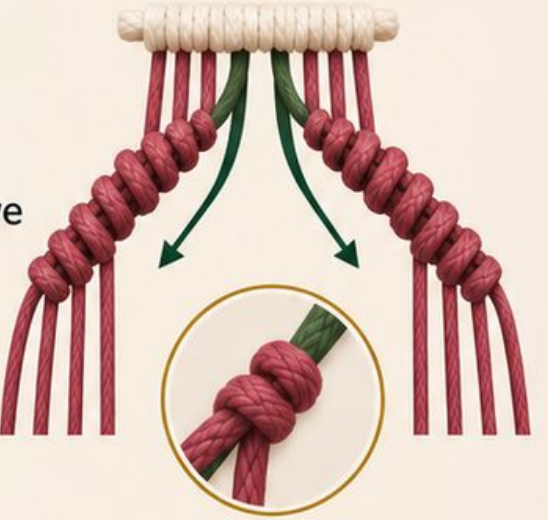

W dolnej części skieruj prowadzące z powrotem do środka. Oplataj je kolejnymi końcami.

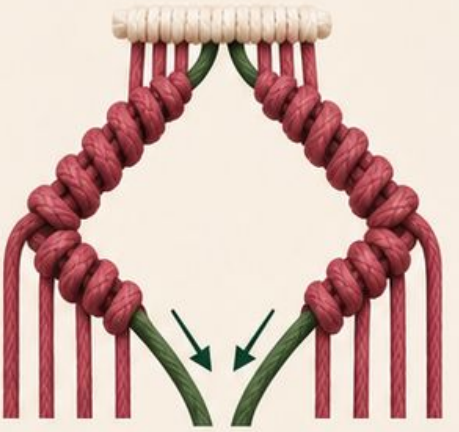

W miejscu spotkania zawiąż jednym prowadzącym pełny węzeł żebrowy wokół drugiego. Zamkniesz kontur rombu.

Węzeł zbierający

1. Ułóż pętlę z dodatkowego sznurka wzdłuż wiązki; pętla wystaje poniżej planowanej owijki.

2. Długim końcem owijaj wiązkę od góry do dołu, obejmując także pętlę. Zrób sześć równych zwojów.

3. Przełóż koniec roboczy przez wystającą pętlę. Pociągnij górny krótki koniec, aby ukryć połączenie pod owijką.

Przytnij końcówki dopiero po sprawdzeniu, czy owijka się nie przesuwa.

Symbole w tym przewodniku

Nie ma jednej obowiązującej legendy dla wszystkich wzorów makramy. Zawsze sprawdzaj oznaczenia autora.

M — mocowanie na drążku.

P — jeden pełny węzeł płaski.

L — półwęzeł zaczynany z lewej.

Ż — pełny węzeł żebrowy: dwa oploty.

Z — węzeł zbierający.

→ Strzałka przy prowadzącym pokazuje kierunek żebra. Te oznaczenia obowiązują tylko w tym przewodniku.

Czytanie schematu

Czytaj rzędy od góry do dołu. Przed zawiązaniem węzła ustal, które końce należą do jego grupy.

1

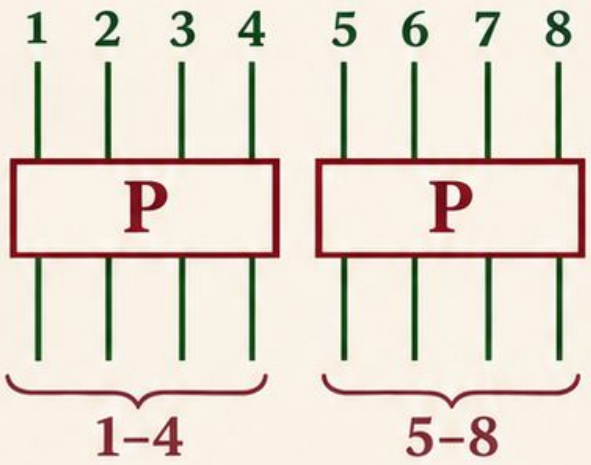

2

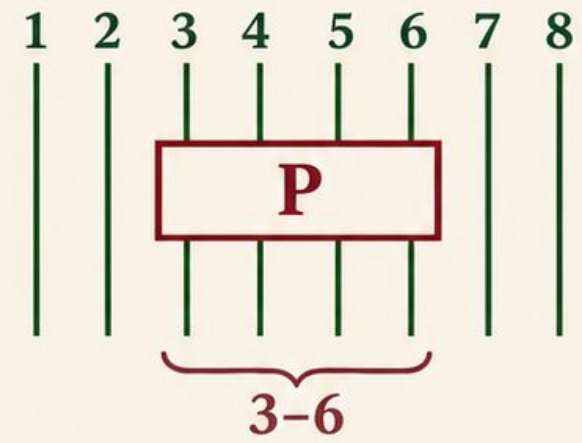

3

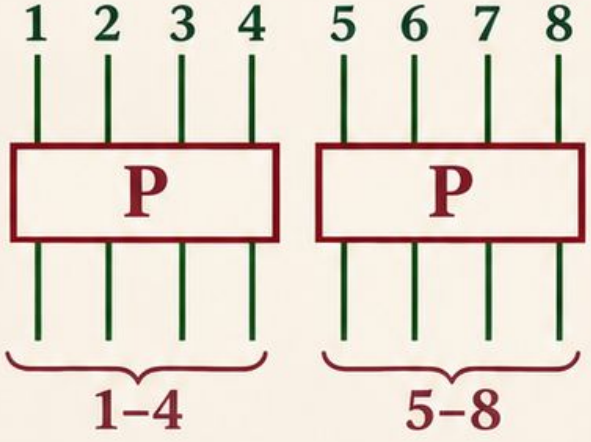

Przykład na ośmiu końcach:

- **Rząd 1:** P na 1–4 oraz P na 5–8.
- **Rząd 2:** P na 3–6; cztery skrajne końce pozostają wolne.
- **Rząd 3:** powtórz rząd 1.

Puste miejsce nie oznacza brakującego węzła. Może oznaczać zaplanowany odstęp.

Długość sznurków i wykończenie

- Dwa końce po złożeniu wymagają podwójnej długości cięcia. Zużycie zależy od rodzaju węzłów i siły dociągania.
- Zrób próbkę z dziesięciu powtórzeń. Zmierz zużycie sznurka roboczego i rdzenia osobno. Dodaj zapas na mocowanie oraz frędzle.

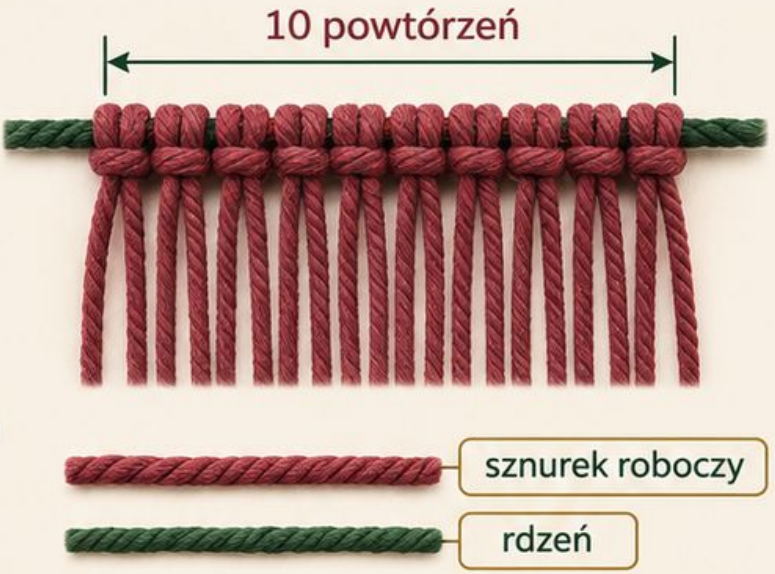

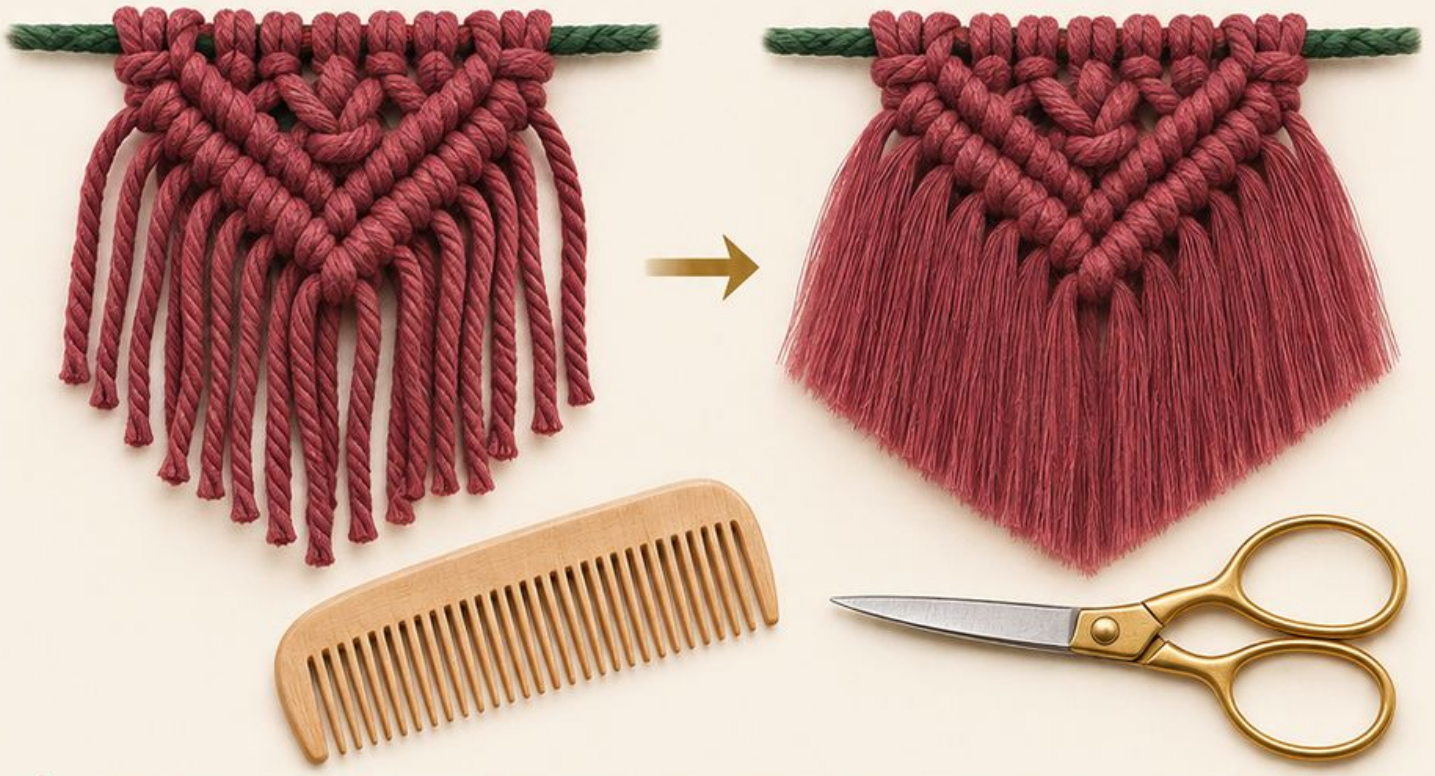

- Końce wyrównuj dopiero po skończeniu pracy. Rozczesuj wyłącznie sznurek, który daje się rozdzielić na włókna.
- Po rozczesaniu przytnij frędzle ponownie. Nie stosuj otwartego ognia do bawełnianego sznurka.

Źródła i lista kontrolna

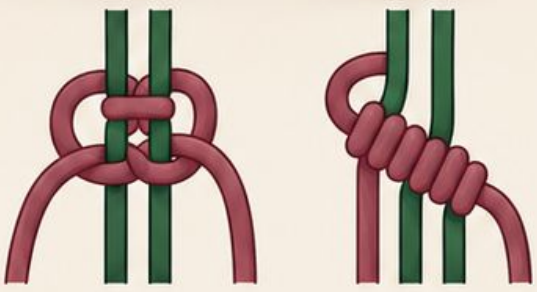

DMC: instrukcje węzłów i materiały szkoleniowe o makramie.

dmc.com — Learn Macrame with DMC; Step by Step Macramé Stitch Guide.

Nazwy i oznaczenia w tym przewodniku objaśniono po polsku. Schematy oraz ćwiczenia opracowano na potrzeby tej publikacji.

Przed zakończeniem sprawdź:

- ☑ właściwe grupy sznurków,
- ☑ kompletne węzły,
- ☑ równe napięcie,
- ☑ trwałe mocowanie,
- ☑ i schowane końcówki.

Wsparcie | Ostoja — wsparcie@ostoja.online